KŘESŤANSKÉ OKÉNKO

Téměř celý svět si na Vánoce připomíná narození Ježíše Krista. V každé rodině se bohatě hoduje a lidé se navzájem obdarovávají. Lidé jsou jako vyměnění, zapomínají na křivdy a hněv, jsou ochotni si i odpustit. Zvláštní pokoj se snáší nad celým světem. I válečné konflikty v těchto dnech ustanou. Je to opravdu zvláštní čas. Celá města jsou vyzdobena, v každé rodině se v záplavě světel třpytí ozdobené stromky, pod nimi se kupí drahé dárky, a kolem je slavnostní atmosféra. Vánoce se musí oslavit, vždy• symbolizují narození Ježíška! Přes velkou vánoční radost lidé mnohde zapomněli na oslavence! Kouzlo Vánoc a pokoj zastřely velkou biblickou pravdu o tom, že živý Bůh sestoupil na naši Zem, aby nás spasil. Ve většině lidských příbytků leží zapomenutý pod leskem přepychu. Když pak skončí oslavy vánočních svátků, pomine i radost. Lidé opět upadají do stejných problémů. Postrádají nadšení, pochopení, odpuštění a lásku. Opět člověk zdvihne zbraň proti druhému, opět v něm vzplane nenávist a zloba. Kouzlo Vánoc se rychle rozplyne a život se bez Ježíše Krista vrací do starých kolejí. Byla to jen nálada v poušti tohoto světa? Narozený Spasitel nebyl přijat v Betlémě, nebylo pro něho místo v lidských srdcích… Jak Ty oslavuješ Vánoce? Jsou pro Tebe rok co rok krásnou, ale jen formální oslavou? Nepokusíš se to změnit? Je to tak jednoduché, stačí jen přijmout tu zvěst o narození Božího Syna, Syna Panny Marie, Ježíše Krista. Vždy• přišel na naši Zem, aby také Tebe zachránil před věčným zahynutím. Smrtí na kříži i za Tvé hříchy jasně dokázal svou lásku k Tobě. Ježíš chce být nejen ve vánoční čas u Tvého bohatě prostřeného stolu. Chce být stále ve Tvém srdci a provázet Tě po celý život. Nabízí Ti trvalou radost a pokoj. Právě dnes, v tuto chvíli, klepe na dveře Tvého srdce. Otevřeš mu a přijmeš ho do svého života? Pak prožiješ ty pravé Vánoce.

Pavol Kulačík

V kostele, o vánocích, čteme z listu svatého apoštola Jana, který nás především vybízí ke vzájemné lásce. *Byla zde ideologie, která hlásala nenávist mezi lidmi, (mezi „třídami“, snad aby tolik nebolelo, že jsme všichni lidé…) Křes•anství bylo v nemilosti… hlásá lásku všem.* Jenže když chceme žít jako řádní křes•ané a skutečně tu lásku uplatňovat, zdá se,že málokdo rozumí. Děláme něco, co už „není v kurzu“? Láska nemůže být sobectvím! Musí umět dávat, musí se umět dělit, musí přát dobro, „láska nezávidí, nevychloubá se“, říká svatý Pavel (1Kor 13). Chceme-li tomu rozumět, musíme zříci sobectví. Pak pochopíme podstatu Ježíše Krista. Jednou budeme všichni souzeni podle lásky, kterou jsme prokazovali. Mysleme tedy na to, jak se budeme ze svých skutků zodpovídat. Také když se modlíme za zemřelé - oni už byli na soudu před Bohem – modlíme se, aby je Bůh přijal do své věčné radosti. Svatý Pavel říká: „Žádný z nás nežije sám sobě, ale když žijeme, žijeme pro Pána. A také když umíráme, umíráme pro Pána. A• jsme tedy živí nebo mrtví, patříme Pánu.“ Proto přišel Kristus na tento svět, abychom nepropadli smrti, ale aby nás vzkřísil k věčnému životu. Jeho vzkříšení je podstatou naší víry. Jed- nou budeme vzkříšeni, a kdyby toho nebylo, tak klidně, jak říká Pavel, „jezme a pijme, nebo• zítra zemřeme.“ *A mnozí skutečně jen „jedí a pijí…“.* Ale protože věříme, že budeme vzkříšeni a budeme mít život věčný - takový jaký má Bůh, snažíme se, abychom se mu líbili. Denně se modlíme, „abychom byli hodni zaslíbení Kristových“, aby nás nalezl hodné toho, co nám připravil. Vzkříšení je důvod veškeré snahy. Evangelista Jan nám napsal: „My jsme očití svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako Spasitele na svět.“ Svědkové v tehdejším chápání byli ti, kteří za tuto víru byli ochotni položit svůj život. A takové svědectví bychom měli umět předložit. „Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on zůstává v Bohu.“ Člověk, který věří v Krista, nikdy není sám! Žije s Bohem a Bůh se ho zastává, Bůh ho povzbuzuje, dává mu útěchu v každé chvíli. I když zde na světě mnohé ztrácíme, ano, i své nejbližší, je zde přece Bůh, který nás vždy podpírá, dává nám útěchu, kterou svět nemůže dát. Žijme tedy tak, abychom spatřili toho, kterého věříme. „Bůh je láska a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v zůstává v něm.“ Každý kdo prokazuje lásku bližním, má k Bohu nejblíž. Je mnoho lidí, kteří prokazují lásku a přece Boha neznají, protože jim o něm nikdo nepověděl. Proto k tomu vyznání buďme pohotoví. Rodiče by měli o víře povědět svým dětem - říci, že Bůh je láska. „V tom záleží láska, že dokonce s radostnou důvěrou očekáváme den jeho příchodu - den soudu, protože jaký je Kristus, takoví jsme i my.“ Těmito slovy nás přímo vybízí, abychom Krista následovali, abychom podle jeho lásky žili. *Jaký je Kristus, takoví jsme i my … zde, na světě, takoví máme být!* Žádné obavy! Říká: „Strach nemá v lásce místo.“ Jestliže víme, že nás Bůh miluje, proč strach? „Strach počítá s trestem“, píše Jan, ale jestliže nám dal svého Syna, aby nás vykoupil, jakýpak trest? On vzal na sebe to, v čem jsme vězeli a měli být trestáni. Jinde píše svatý Pavel: „Jestliže nám Bůh dal svého Syna, jak by nám s ním nedal také vše ostatní?“ – Všechny tím pobízí k veliké důvěře! „Kdo tedy má strach, nedošel dokonalosti v lásce.“ Milí přátelé, bratři a sestry, přemýšlejme o tom, jak veliká je Boží láska, když nám dává svého Syna.

P. Josef Prchal

Betlémské světlo se bude rozdávat 19. 12. 2010 v kostele s. Petra a Pavla od 9.30 do 16.00 hodin. Lampu nebo lucernu s sebou.

Pozvání na
B O H O S L U Ž B Y O VÁNOCÍCH
Pátek 24.12. Štědrý den
Horšov: 14:00
Horšovský Týn - kostel Sv. Petra a Pavla:
Půlnoční Mše sv. ve 23:00
Sobota 25.12. Narození Pána Ježíše
Srby: 7:30
Bělá nad Radbůzou: 9:00
Horšovský Týn: 10:30
Semněvice: 14:00
Hostouň: 16:00
Miřkov:17:30
Neděle 26. 12. Svátek Svaté Rodiny, Sv. Štěpána
Horšovský Týn: v 10:30
Sobota 1.1. Slavnost Matky Boží Panny Marie
Horšovský Týn: v 10:30
Neděle 2.1. Svátek jména Ježíš
Horšovský Týn: 10:30
Novoroční koncert J. S. Bacha večer v 17:00

EVANGELICKÁ CÍRKEV METODISTICKÁ

Proč se narodil Ježíš Kristus (I.)?

Myslím si, že to mnozí víme… Co víme ale všichni je, že se narodil. Za měsíc to budeme vánočními svátky tak trochu předstírat. Jenže málo to s námi udělá, když se na tuto jistě významnou událost budeme dívat historickými brýlemi. My je potřebujeme sundat a podívat se na smysl příchodu Spasitele trochu jinak.

Jak? Skrze svůj vlastní příběh. Co to znamená, zeptáte se? A já Vám odpovím textem písně Marka Ebena „Koleda“. Alespoň kouskem z ní:

Lidská duše připomíná někdy skládku
v každém rohu najdeš trochu nepořádku
každý má své hlubiny a své studny bez dna
jen jeden byl nevinný od roku jedna. Jenže
dny se krátí a mnohem dřív se stmívá
už vyšla hvězda, za ní zlatá hřívá
a z téhleté hvězdy naděje vyplívá,
že světlo přijde i do našeho chlíva.

A o to jde. Ježíš se narodil, aby přišel do mého chlíva – do mé lidské soběstřednosti a duchovní nezávislosti, o které jsme spolu přemýšleli zhruba před měsícem.

Co se děje pak? To nejdůležitější: já si svůj nepořádek uvědomím a mohu se rozhodnout, jestli v něm chci dále žít nebo ne. Co to ovšem prakticky znamená, totiž že v něm žít nemusím? Je to vlastně velmi jednoduché. Mohu žít jinak. Samozřejmě díky hvězdě a tomu, ke kterému mě přivedla. Mohu žít s Ním.

Chcete? Pokud ano, tak si příště povíme, jak začít. A pokud chcete už dnes, tak Mu to v srdci řekněte. A příště si jen zformulujeme, co se mezi Vámi a Vašim Zachráncem ve skutečnosti odehrálo. Nebo jsem to už řekl?

Jiří Kantor
(www.ecmhtyn.estranky.cz.)